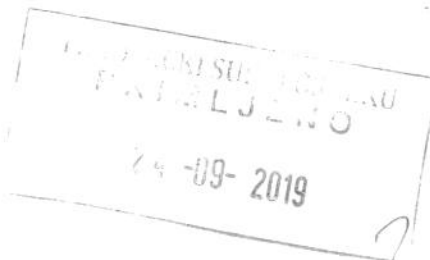

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

P-527/A-22
Odvjetnički ured Vjoran Blažek
31000 Osijek, Lorenza Jägera 14
PRIMLJENO
02-10-2019
dana,

Poslovni broj: 7 PŽ-3341/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednika vijeća, Ružice Omazić, suca izvjestitelja, i Ane Cvitković, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja LJILJANE ŠEGEDIN, OIB 90499789823, Hum, Brižac 19, protiv tuženika SAGITTA d.o.o. u stečajju, OIB 37596325168, Osijek, Mlinska 57a, kojeg zastupa stečajni upravitelj Frane Dobrović iz Rijeke, radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave, odlučujući o tužiteljichinoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-527/2017-15 od 22. veljače 2019., u sjednici vijeća održanoj 29. kolovoza 2019.

presudio je

Odbija se tužiteljichina žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-527/2017-15 od 22. veljače 2019.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje da je tužiteljica stekla dosjelošću pravo vlasništva na nekretnini koja je u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižni odjel u Opatiji, upisana u zk.ul. 1397, k.o. Veprinac, k.č.br. 1110/6 u naravi 2 zgrade, 3 gospodarske zgrade, dvorište, park, šuma površine 4964 m², a što je tuženik dužan trpjeti i tužiteljici izdati ispravu podobnu za upis prava vlasništva (točka I. izreke). Tužiteljici je naloženo da naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 kn (točka II. izreke).

Protiv prvostupanjske presude žalbu je podnijela tužiteljica iz svih žalbenih razloga. U žalbi ponavlja činjenične navode iznesene tijekom prvostupanjskog postupka, odnosno da je tužiteljica u nesmetanom i neprekidnom samostalnom posjedu nekretnine koju sama održava i za koju plaća režijske troškove preko 20 godina, a da tuženik nije nikada niti ušao u posjed nekretnine. Smatra da je sud prvog stupnja počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer je neopravdano odbio tužiteljichin dokazni prijedlog za saslušanjem svjedoka Dejana Sankovića, Oriana Maurića, Nenada Šestana i Ivana Perkovića, te saslušanja stranaka, na okolnost posjeda i održavanja predmetne nekretnine. Smatra da se radi o okolnosti koja čini suštinu ovoga spora te da je sud trebao omogućiti tužitelju da dokaže svoje činjenične navode. Stoga predlaže ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Presuda je ispitana u granicama razloga navedenih u žalbi, sukladno odredbi čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP).

Ispitujući pobijanu presudu ovaj sud nalazi da u prvostupanjskom postupku i pri njenom donošenju nisu počinjene bitne povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Pravilno je prvostupanjski sud primijenio odredbu čl. 159. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14 i 81/15; dalje: ZVDSP) kada je zaključio da tužiteljica nije stekla dosjelošću pravo vlasništva na nekretnini koja je u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižni odjel u Opatiji, upisana u zk.ul. 1397, k.o. Veprinac, k.č.br. 1110/6 u naravi 2 zgrade, 3 gospodarske zgrade, dvorište, park, šuma površine 4964 m².

Odredbom čl. 159. ZVDSP-a je propisano da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari (st. 1.). Samostalni posjednik čiji je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom tri godine, a takav posjednik nekretnine protekom deset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja (st. 2.). Samostalni posjednik pokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina, a takav posjednik nekretnine protekom 20 godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja (st. 3.).

U prvostupanjskom postupku je utvrđeno, a što žalitelj niti ne osporava, da je tužiteljica 15. prosinca 1999. kupila nekretninu koja je predmet ovog postupka, te da je 18. ožujka 2005. osnovala trgovačko društvo Sagitta d.o.o. (tuženika) u čiji je temeljni kapital unijela, kao osnivač tog društva, predmetnu nekretninu. Isto tako je utvrđeno da se tužiteljica nalazila u posjedu nekretnine te da je tuženik upisan u zemljišne knjige kao vlasnik nekretnine.

Kako je tužiteljica prilikom osnivanja tuženika unijela u temeljni kapital tog društva predmetnu nekretninu, unesena nekretnina je u trenutku prijenosa prava vlasništva s imena tužiteljice na ime pravnog prednika tuženika prestala biti vlastita imovina tužiteljice i postala je imovina društva. Navedeno iz razloga što sva subjektivna imovinska prava koja članovi prenesu na društvo na ime uplate uloga za preuzeti poslovni udio postaju imovina društva, pa tužiteljica od tog trenutka više nije imala pravo na posjed (zakonitost posjeda), već je to pravo steklo novoosnovano društvo.

Prema tome, od trenutka unosa nekretnine u temeljni kapital trgovačkog društva tužiteljica je, kao zastupnik po zakonu toga društva do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, jedino mogla, a što je nesporno i činila, posjedovati nekretninu i to ne za svoj vlastiti račun, već u ime i za račun društva. Ona time nije izvršavala svoju vlast

glede te nekretnine, već isključivo vlast trgovačkog društva kojeg je zastupala (čl. 12. ZVDSP-a). Osim toga, tužiteljica je znala da joj ne pripada pravo na posjed, već da ono pripada trgovačkom društvu kojeg je zastupala, budući da je upravo tužiteljica osobno kao član i jedini osnivač tog društva unijela svoje stvarno pravo u temeljni kapital toga društva.

Stoga je pravilno prvostupanjski sud zaključio da nisu ispunjene pretpostavke propisane odredbom čl. 159. ZVDSP-a za stjecanje prava vlasništva na predmetnoj nekretnini dosjelošću, i slijedom toga odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje da je tužiteljica dosjelošću stekla pravo vlasništva na nekretnini u vlasništvu tuženika.

Pravilno je prvostupanjski sud odbio i dio tužbenog zahtjeva za izdavanje isprave podobne za upis prava vlasništva na tužiteljičino ime. Naime, radi se o takvom zahtjevu koji proizlazi iz obveznopravnog odnosa između ugovornih stranaka, pri čemu izdavanje takve isprave predstavlja ispunjenje ugovorne obveze one strane koja prenosi svoje vlasništvo (čl. 119. st. 1. ZVDSP-a), a u konkretnom slučaju takva ugovorna obveza tuženika nedvojbeno nije postojala.

Neosnovano tužiteljica u žalbi navodi da je sud prvog stupnja počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a jer je, prema stajalištu tužiteljice, neopravdano odbio tužiteljičin dokazni prijedlog za saslušanjem svjedoka Dejana Sankovića, Oriana Maurića, Nenada Šestana i Ivana Perkovića, te saslušanja stranaka, na okolnost posjeda i održavanja predmetne nekretnine. Ovaj sud prihvaća razloge suda prvog stupnja da dokaze predložene po tužiteljici na okolnost posjedovanja nekretnine i održavanja predmetne nekretnine nije bilo potrebno izvoditi jer se radi o nespornim činjenicama koje nije potrebno dokazivati (čl. 220. st. 1. ZPP-a), te takvim postupanjem suda nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju tužiteljica upire u žalbi.

Odluka o troškovima parničnog postupka je donesena pravilnom primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a.

Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odbio tužiteljičinu žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsku presudu, jer ne postoje razlozi radi kojih se pobija niti razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Zagreb, 29. kolovoza 2019.

Predsjednik vijeća
Mirta Matić, v.r.

Za poćnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

u z. B. V. 1996/10